

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 24.

Fjerde Sessions anden Samling.

Attende Møde.

Tirsdagen den 12te Juli.

(Fortf.)

Bardenfleth (fortf.): Men jeg kan slet ikke see, at Præsten er den rette Mand til at staae som Regeringens Repræsentant ligeoverfor Communalbestyrelsen; hans hele Uddannelse har slet ikke været rettet derpaa; hans egentlige Kald bliver i mange Retninger til Hindrer for, at han udfører disse Forretninger paa den Maade, som man maatte ønske, naar Regeringen vil stille en Repræsentant op for det Tilfyn, den skal føre med Communalbestyrelsens Forhandlinger. Beboerne vænne sig til at bedømme Præstens Dygtighed eller Mangel paa Dygtighed efter hans Maade at kunne udføre disse Sogneforstanderskabsforretninger paa, og navnlig hans Dygtighed i at udføre Fattigvæsenetsagerne; da det nu desværre er meget almindeligt at bedømme Dygtigheden i at behandle Fattigvæsenetsager som synonymt med Dygtighed til at afvise Fattiglemmer og kaste dem, der høre til et Sogn, over paa et andet, bliver Præstens Dygtighed som Embedsmand meget ofte bedømt efter hans Dygtighed i at kaste Fattiglemmer over paa et andet Sogn. Det er vistnok en overmaade uheldig Stilling, hvori Sognepræsten saaledes er sat, at han, skjøndt han ikke er udgaaet af Communens eget Valg, dog skal sidde i Sogneforstanderskabet. Naar Sognet har saa stor en Tillid til Præsten, at det troer, at han vil være den, der bedst forstaaer at overveie dets Sager, og at de ikke kunne undvære hans Hjælp, naar de skulle have dets Forretninger udførte, ja, saa vælge de ham, maa man haabe, og da vil han som valgt have lettere ved at komme ud af det med de Forretninger, der tilfaldt ham i denne Egenskab; men, naar han skal være der, uden at

Sognets Beboere have nogen Indflydelse paa, om han er der eller ikke, saa vil det hele Odium for hans Fremgangsmaade i disse Sager falde paa ham og paa Regeringen. Det er derfor, at jeg troer, at Sagen vilde stille sig langt bedre for Præsterne, dersom de vare udelukkede fra Deeltagelse i Forhandlingerne om Fattigvæsenet som fødte Medlemmer af Sogneforstanderskaberne. Spørgsmaalet er kun, om det kan gaae, uden at Præsten saaledes er sat til Hjælper, og det vil jeg besvare paa den Maade, at der er mange Steder, hvor det unægteligt kan gaae og gaae meget godt, uden at Præsten besørger Fattigvæsenet som Secretair for Forstanderskabet. Jeg har oplevet flere Exempler, hvor det er gaaet overmaade godt ved Vacancer, hvor Sogneforstanderskabets Formand udførte Fattigvæsenetsforretningerne til almindelig Tilfredshed, og det kan vel ogsaa paa mange Steder saaledes fremdeles gaae, uden at Præsten er med. Men naar det nu ikke kan gaae, uden at Præsten er med? Ja, saa seer jeg sandelig ikke rettere, end at Sognets Beboere blive nødte til at vælge Præsten, og saa kommer han i en langt heldigere og bedre Stilling, end naar han ved Lovgivningen er inddragen dertil. Men jeg gaaer rigtignok her ved denne Sag ud fra, at der i Regelen findes andre Elementer i Sogneforstanderskabet, som ere istand til at udføre disse Forretninger. Efter den Sammensætning, som Lovforslaget tilstgter, troer jeg rigtignok ikke, at man i Almindelighed kan vente at faae brugbare Elementer ind i Sogneforstanderskabet til dette Brug. Jeg troer ikke, at man i Regelen faaer nogen af de større Lodseiere derind, og derfor vil Sognepræsten unægtelig savnes og savnes meget haardt, og det vil gaae ud over Amtmændene og Amtsraadene, som skulle gennemlæse de Erklæringer, som ville komme fra